

[Wilhelm]

på noget i bedste fald fuldstændig unyttigt, hvad kunne der så opnås?

Man kunne lave de lydavisere for blinde og svagtsende, som vi skal drøfte om lidt, men som desværre i socialdemokratiets og regeringens forslag skal tages fra den rådighedssum, der er til udbygning af biblioteksvæsenet de steder, hvor det er dårligt udbygget. Man kunne lave det ved en særbevilling. Man kunne oven i købet fordoble den rådighedssum, som hr. Lasse Budtz var inde på var for lille i forvejen, men som han eller hans parti om lidt skal tage stilling til at båndlægge 2,5 mill. kr. af til et formål, der vel især vil gå til de biblioteksvæsener, der ikke er de dårligst udbyggede.

Man kunne tredoble støtten til børnefilm. Man kunne fordoble den statslige støtte til børneteateret. Jeg har også fået refereret fru Mette Madsens bemærkning om, hvor meget det har udviklet sig på det sidste, og det er da sikkert rigtigt, men ikke desto mindre skal børneteaterfestivalen – er det ikke den kommende søndag, den foregår? – nok vise, at der er sprudlende liv i den sektor, som sagtens på fornuftig vis kunne benytte disse større midler til dette stadig væk forsømte område.

Man kunne rå råd til at lade være med at aflive et spændende, eksperimenterende teater som Posthusteatret. Man kunne firdoble den nuværende støtte til fremme af nutidig dansk dramatik. Man kunne formodentlig med, skal vi sige 10 mill. kr. i årlig bevilling sørge for, at de nuværende museer og samlinger ikke ligefrem står og falder fra hinanden.

Man kunne tredoble kortfilmproduktionen. Det er et af de områder, hvor dansk kulturaktivitet har en slags verdensberømmelse, men som er ved at dø væk med i øjeblikket 4-5 kortfilm om året. Man kunne også få råd til at lave de kopier, der betød, at man kunne efterkomme den efterspørgsel, der er efter de eksisterende kortfilm i statens filmcentral: Man kunne tredoble filmworkshopeksperimenterne.

Man kunne oprette 10 lokale radiosendere med tilhørende båndværksteder og lade dem eksperimenterere, lade dem give folk mulighed for at prøve det medium, lade tusindvis af mennesker, ville det jo blive, få mulighed for selv at eksperimenterere med det medium og sandsynligvis få fundet nogle talenter frem,

som kunne berige den mere etablerede Danmarks Radio. Man kunne måske også med disse lokalradiosendere få gjort disse massemedier, som umiddelbart ikke synes at være særlig nemme, tilgængelige for den enkelte borger. Som Gyda Uldalls eksperimenter med »TV er Deres« viste, kan de faktisk være det. Det kunne være et meget moderne svar på kinesernes store mur, som de jo nu har indskrænket. Det var noget i den retning, der var spændende. Det er ikke noget, der skal køre hver aften, men det kunne give almindelige mennesker adgang til disse medier.

Man kunne få en væsentlig forbedret biblioteksbetjening af indvandrerne. Man kunne også, hvad der slet ikke er med i den kulturpolitiske redegørelse og heller ikke var det, da vi drøftede indvandrerpolitikken, gå den anden vej rundt: hvad er det, vi skal gøre for at formidle de værdier, som alle siger at der er i indvandrernes kultur, til den danske befolkning? Man kunne sikre det, som vi bliver mødt med ustandselig: et ønske fra den rytmiske musik i forbindelse med musikloven om dens muligheder for også at have en undervisning inden for det store og meget folkelige område, der hedder rytmisk musik. Man kunne formodentlig, skal vi sige, at det kostede – stor i slaget – 6 mill. kr. om året, få oprettet nogle af de kunstnerværksteder, som ministeren taler om i sin redegørelse.

Når man sad og remsede alle de ting op og satte tallene på fra finansloven, så viste det sig, at det er umuligt at bruge de 200 mill. kr. Vi har ikke brugt 1/3 af det beløb, som man sidder et andet sted i huset og er parat til at give ud til som sagt et i bedste fald unyttigt formål, nemlig at udvide de militære budgetter. Skulle man bruge de penge på dette område, som alle i dag har sagt er så vigtigt og så væsentligt for os alle sammen, og jeg ved ikke hvad, så skulle man langt videre, så skulle man langt ud i medborgerhusene og i forlænget barselorlov og i motionen, som ministeren taler om, og som selvfølgelig burde foregå i arbejdstiden, det siger hun ikke, for hele kulturpolitikken er en fritidspolitik.

Det giver en lille smule proportion i de her forhold. Det er noget, der viser, at det i virkeligheden er pebernødder, og at det i virkeligheden er pjat, når man i de samme partier, som er de mest villige til at bruge de unyttige 200 mill. kr. et forkert sted, siger: